

XXXXX

Číslo: XXXXX
EEČ: XXXXX

Martin 27.03.2026

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: podvod podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry XXXXX

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

XXXXX: XXXXX

adresa na doručovanie písomností: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: podvod podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

ako konateľ spoločnosti XXXXX uzatvoril dňa 02.05.2024 ako objednávateľ Rámcovú zmluvu o spolupráci so zhotoviteľom XXXXX, XXXXX, na adrese administratívneho sídla, XXXXX s reálnym sídlom na adrese trvalého bydliska XXXXX, XXXXX XXXXX, s predmetom plnenia poskytnutia služieb stavebných, remeselných a montážnych prác na mieste určenom objednávateľom, zhotoviteľ v období od 02.05.2024 do 31.12.2024 objednané práce na adrese XXXXX v termíne vykonal, z toho dôvodu zhotoviteľ XXXXX vystavil faktúru č. XXXXX a faktúru XXXXX obvinený doposiaľ faktúry neuhradil, ani ich nevrátil, dokonca keď ho poškodený XXXXX dňa 03.06.2024 z dôvodu neuhradenia záväzkov po splatnosti kontaktoval, tak ho zavádzal, že úhradu už vykonal, nech očakáva platbu, čo sa však nestalo a keď sa ho snažil poškodený opätovne telefonicky kontaktovať, na neskoršie urgencie už ani nereagoval, hoci iným zhotoviteľom vystavené faktúry uhradil, čím spôsobil XXXXX škodu spolu v sume 2.255,- €,

lebo je dostatočne odôvodnený záver, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník XXXXX uznesením pod sp. zn. XXXXX dňa 03.09.2024 podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku začal trestné stíhanie vo veci podozrenia zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti predmetného uznesenia.

Dňa 03.03.2026 predložil poverený príslušník predmetný spisový materiál na tunajšiu prokuratúru spolu s návrhom na podanie obžaloby.

Preskúmaním spisového materiálu som zistil nasledovný právny stav veci:

Obvinený sa k skutku kladenému mu za vinu ako trestný čin podvodu nepriznáva. K veci uvádza, že je pravdou, že s poškodeným ako objednávateľ podpísal Rámcovú zmluvu o spolupráci a poškodený ako zhotoviteľ je podpísal. Premetom zmluvy bol výkon stavebných prác na určenom mieste za dohodnutú odmenu. Poškodený vykonával podľa jeho pokynom stavebné práce na území Nemecka. Zhotoviteľ stavby s jeho prácou bol vyslovene nespokojný, nežiadal iba jeho odchod zo staveniska, ale všetkých jeho zamestnancov. Celkovo na prácach v Nemecku zamestnáva cca 80-100 pracovníkov. Toto jr ojedinelý problém. Z týchto dôvodov poškodenému doposiaľ nezaplatil, uvažuje že sa bude domáhať uplatnenia zmluvnej pokuty, lebo práve poškodený mu spôsobil škodu.

Poškodený XXXXX taktiež potvrdil, že s obvineným uzatvoril Rámcovú zmluvu o spolupráci a za riadne vykonanú prácu mu obvinený nezaplatil dve, ním vystavené faktúry. Prácu odvedol riadne a včas, o nejakých problémoch na stavenisku nič nevie. Nikto nemal k odvedenej práci výhrady. Obvinený ho neskôr zavádza, keď meškal s úhradou faktúr, že platby sú už realizované, doposiaľ však faktúry uhradené neboli. Má vedomosť, že ostatným zamestnancom faktúry uhradil. Obvinený sa začal pred ním zatajovať. K náhrade škody sa pripája v sume spolu 2.255,- €.

Svedkovia XXXXX a XXXXX zhodne potvrdili, že s poškodeným pracovali na zakázkach v Nemecku. Za práce im bolo riadne obvineným zaplatené. Nevedia o nejakých problémoch na stavenisku, ani o nespokojnosti nemeckej strany. Pracovali spoločne s poškodeným, ak by bola nespokojnosť, tak voči všetkým. Nemecká strana na konci im poďakovala a dala aj finančný bonus.

V spisovom materiále sa nachádza XXXXX uzatvoril dňa 02.05.2024 ako objednávateľ Rámcovú zmluvu o spolupráci so zhotoviteľom XXXXX, XXXXX, na adrese administratívneho sídla, XXXXX s reálnym sídlom na adrese trvalého bydliska XXXXX, Na Záhumní XXXXX, s predmetom plnenia poskytnutia služieb stavebných, remeselných a montážnych prác na mieste určenom objednávateľom, zhotoviteľ v období od 02.05.2024 do 31.12.2024 objednané práce na adrese XXXXX

Prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu.

Na to, aby sa mohla vyvodiť prípadná trestnoprávnu zodpovednosť páchatel'a, musí byť ako základná otázka vyriešená, či vôbec došlo jeho konaním k spáchaniu skutkovej podstaty toho ktorého trestného činu, teda či došlo k naplneniu všetkých jeho zákonných znakov. V predmetnej veci však nemám za to, že by konaním zo strany obvineného XXXXX nedošlo k naplneniu všetkých znakov predmetného trestného činu, ale ani iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti trestného zákona, a to pre absenciu najmä subjektívnej stránky trestného činu.

V prípade trestného činu podvodu zákon vyžaduje, aby páchatel' už v začiatku inkriminovaného konania konal v úmysle podviesť iného a nelegálne obohatiť seba či iného na úkor cudzieho majetku. Tomu zodpovedá aj ustálená judikatúra, kedy pri preukazovaní úmyslu páchatel'a trestného činu podvodu je potrebné zohľadniť jeho konanie pred skutkom, počas skutku a po ňom, lebo jeho úmysel sa odráža práve v jeho konaní.

V danej veci však nič nenasvedčuje tomu, že by konajúca osoba už od počiatku mala podvodný úmysel už pri uzatvorení rámcovej zmluvy. Nič totiž nenasvedčuje, že by tu bola snaha vylákať vykonanie stavebných prác, napr. pod nejakou fiktívnou zámkou, ktorá by mylne ovplyvnila rozhodovanie poškodeného, či finančné prostriedky za vykonané práce poskytne, alebo neposkytne poškodenému a za akých podmienok.

Trestné právo treba považovať za ultima ratio, má slúžiť ako krajný prostriedok na ochranu celospoločenských hodnôt a nemôže slúžiť ako prostriedok nahradzujúci ochranu práv a právnych záujmov jednotlivca v oblasti súkromnoprávných, resp. civilných alebo obchodných vzťahov, ktoré sú závislé predovšetkým na individuálnej aktivite jednotlivca, aby sa náležite staral o svoje práva. Je neprijateľné, aby túto ochranu aktívne preberali orgány činné v trestnom konaní, ktorých úlohou je ochrana prevažne celospoločenských hodnôt a nie priamo konkrétnych subjektívnych práv jednotlivca, ktoré svojou povahou spočívajú v súkromnoprávnej sfére. Ústavný súd k tomu dodáva, že je v právnom štáte neprípustné, aby prostriedky trestnej represie slúžili k uspokojovaniu subjektívnych práv súkromnoprávnej povahy, ak nie sú splnené všetky predpoklady vzniku trestnoprávnej zodpovednosti, t. j. ak nie sú tu predpoklady celkom nespochybniteľne zistiteľné. Princíp subsidiarity trestnej represie totiž vyžaduje, aby štát uplatňoval prostriedky trestného práva zdržanlivo, t. j. predovšetkým tam, kde iné právne prostriedky zlyhávajú alebo nie sú efektívne. V danej veci uvádzam, že trestné právo a orgány činné v trestnom konaní neslúžia na to, aby sa prostredníctvom nich riešili sporné občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú dané všetky predpoklady vzniku trestnoprávnej zodpovednosti.

Skutok (alebo určitý skutkový dej, ktorý sa odohral) sa nestáva trestným činom len preto, že ho za trestný čin označí oznamovateľ v podanom trestnom oznámení. Oznamovateľ (poškodený) má právo na podanie trestného oznámenia a orgány činné v trestnom konaní majú následne povinnosť sa ním zaoberať a rozhodnúť o ňom, avšak posúdenie, či skutok napíňa alebo nenapíňa znaky konkrétnej skutkovej podstaty trestného činu je plne v ich kompetencii. Každý má síce zákonný nárok na to, aby sa jeho podaniami a návrhmi kompetentné orgány zaoberali a aby ich vybavili, avšak nikto nemá nárok na to, aby výsledok tohto vybavenia zodpovedal jeho predstave (primerane aj uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III ÚS 287/06).

Vzhľadom na uvedené mám za to, že obvinený pred podpisom rámcovej zmluvy nezatajil žiadne skutočnosti, týkajúce sa plnenia z obsahu zmluvy. Za

takéhoto stavu sa vec javí ako civilný spor, kde poškodený má právo sa domáhať na príslušnom civilnom súde finančného plnenia od obvineného. Na jednej strane obvinený uvádza dôvody pre ktoré faktúry nezaplatil, na druhej strane si poškodený nárokuje peňažné plnenia z dôvody vykonania prác v zmysle uzatvorenej zmluvy. Obvinený nepopiera, že poškodenému faktúry neuhradil, vysvetľuje dôvody prečo tak konal. To, že sa nejedná o trestný čin podvodu podporuje aj to, že ostatným zhotoviteľom, dokonca aj tým, ktorí pracovali na totožnej stavbe faktúry uhradil. Pri podvodnom konaní by páchatel, ktorý má úmysel nechať si preplatiť faktúry od dodávateľa, by určite nevyplatením viacerých subjektov kumuloval svoj neoprávnený majetkový prospech a nekonal by tak oba v jednom prípade. Samotné neuhradenie vystavených faktúr nenapĺňa žiadnu skutkovú podstatu trestného činu, i keď škoda môže vzniknúť.

Týmto rozhodnutím nie sú dotknuté práva poškodenej strany domáhať sa v civilnom konaní na základe samostatnej žaloby.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Dr. Roman Tatarka
prokurátor